

Vyberte si namátkou deset amerických filmů o mladých lidech. Nebo deset dílů některého z mnoha televizních seriálů stejné provenience. Anebo deset videoklipů černých harlemských rapperů. Pravděpodobnost, že se nejmenší v polovině z nich aspoň na chvíli objeví street-basketball (neboli streetball), je asi taková, jako že zítra ráno vyjde slunce.

V USA je tenhle dynamický spor nadmíru oblíben. Na hřišti pod košem se běžně tráví dlouhá letní odpoledne – pohyb nabízí odreagování, zahánění chmury, řešení deprese a utužuje přátelství.

Co je však hlavní, Američané si prostřednictvím streetballu už od útlého věku osvojují basketbalové dovednosti. S příchodem na střední školu jsou pak mnozí z nich výtečně připraveni na reprezentaci ve školním družstvu. Ti nejlepší se pak přes univerzitní týmy dostanou až do NBA. Možná, že kdyby u nás byla tradice streetballu tak pevně zakořeněná, nehrála by se tu místo basketbalu jen „košíková“.

Tři na tři na jeden koš

Obecná definice je vcelku jednoduchá: Streetball je hra tříčlenných družstev na jeden koš.

Samotný název streetball pochází od německé sportovní firmy Adidas, která si ho nechala někdy koncem minulého století zaregistrovat. Můžete se setkat i se jmény jako „3 on 3 basketball“, „3 on 3 on the street“, či „3 – 3 game“. To všechno jsou ale synonyma.

Pravidla streetballu logicky vycházejí z pravidel basketbalu. Hraje se venku, a to na hřišti o velikosti poloviny basketbalového (tzn. 14x15 metrů) včetně standardního značení: čáry tříbodového území a čár území trestného hodu. Hrací doba je běžně asi 20 minut, za nerozhodného stavu se pokračuje až do „zlatého“ koše, nebo se mohou střídět trestné hody. Každý z týmů má během zápasu nárok na dva minutové oddechové časy.

Streetball

Snímek: archiv

Bodování rovná se basketbalové minus jedna: Za koš je jeden bod, za koš v „trojkovém“ území jsou body dva. Někdy se uplatňuje i tzv. pravidlo třiceti vteřin. To znamená, že družstvo, jež získá míč, se na koš musí pokusit vystřelit v tomto časovém limitu. Zároveň platí i pravidlo odhození míče do pěti vteřin.

Streetball je pohodová hra a obecně platí, že ani na velkých turnajích neřídí utkání rozhodčí. Proto záleží hlavně na hráčích, jak se dohodnou

a jak pravidla respektují. Pro účely odpoledního využití samozřejmě není nutná ani předepsaná velikost hřiště, ani počet hráčů. Streetball se dá hrát zrovna tak dobře třeba dva na dva či čtyři na čtyři. Je však jedno důležité a pro streetball zásadní pravidlo, jež se dodržovat musí: Když získáte míč – třeba doskočíte soupeřův střelecký pokus – musíte se s ním nejdříve vrátit do trojkového území a pak teprve začít útočit.

Streetball zůstal záležitostí ulice

Vznik a vývoj streetballu je tedy víc než úzce spjat s mateřským basketbalem. Ten je záležitostí amerických školních tělocvičen konce 19. století. Už v roce 1932 založilo osm zemí (včetně Československa) Mezinárodní basketbalovou federaci (FIBA), jež v současném světě patří k největším sportovním organizacím svého druhu. Eviduje stovky miliónů hráčů z více než dvou set zemí.

Snad díky pohodové, neformální atmosféře a radosti ze hry se basketbal rozšířil ze školy na ulici. Bůh ví, koho pak napadlo hrát na jeden koš. Ale to už není důležité.

Fenomén zvaný streetball si postupně oblékl poněkud komerční dres. V Evropě se ho jako první chytila před deseti lety firma Reebok, jež zorganizovala pod názvem Blacktop 3 on 3 Basketball pět turnajů v Německu. Zájem byl tak nečekaný a tak obrovský, že se projekt v následujícím roce rozběhl už v 18 evropských zemích (včetně České republiky). Dvou stovek turnajů se tehdy zúčastnilo mnoho tisíc hráčů.

Přes to všechno, a dokonce i přes fakt, že se akce konají pod záštitou národních či mezinárodních basketbalových svazů a federací, si streetball zachovává svůj neformální ráz. Nejde o honbu za tituly, ale o radost ze hry a zábavu pro hráče i diváky. To však neznamená, že není fyzicky náročný. Hráť streetball není jen udělat dva dřepy, zakroutit zápěstím a jít na kurt. Dobrá příprava rozehřeje svaly a zamezí zraněním, po utkání je zase dobré se pomalu a uvolněně proběhnout, a dostat tak z těla každému sportovci dobře známou kyselinu mléčnou.

Streetball není finančně náročný. Stačí míč, dobré kotníkové sportovní boty a přijatelný plácek s košem. Navíc evropský rozmach tohoto sportu naši zem opravdu neminul – příležitostí je dost, a to pro všechny věkové kategorie. ●

Adéla Poláková

Streetball Cup

Po celé České republice se každoročně koná řada streetballových turnajů. K těm největším patří Czech Streetball Cup pod záštitou České basketbalové federace a za účasti médií, řady sponzorů a hlavně velkého množství hráčů včetně ligových (ti mají vlastní kategorii). Letošní

ročník už bohužel skončil, ale chcete-li se o klání něco dozvědět, podívejte se na www.streetballcup.cz. Oficiální internetové stránky České basketbalové federace najdete na www.cbf.cz, adresa Mezinárodní basketbalové federace (FIBA) je www.fiba.com.